

Column Lastige paarden

door Lisanne Thomas

Afgelopen weekend heb ik het land van zuid naar noord doorkruist om twee dagen clinic's te gaan geven in Friesland. Ik was uitgenodigd door een mevrouw die al een tijd op zoek was naar begeleiding bij het werken met haar paard, dat door iedereen 'dominant' en 'vervelend' werd genoemd. Het paard had verzet onder het zadel getoond en de vrouw wilde heel graag weten hoe nu verder. Van buitenaf werd veel druk op haar gelegd. Ze moest het paard maar verkopen, want ze kwam er toch niet mee vooruit. En waarom ze er nu nog steeds niet op zat. Het zou nooit iets worden met haar en haar paard! Bij aankomst trof ik een keurig opgevoed paard en het viel me direct op dat de vrouw een hele nette communicatie had met haar paard vanaf de grond. Het leiden, stilstaan en ruimte maken gebeurde als vanzelf. Na nog wat opheldering gegeven te hebben over het grondwerk en de lichaamstaal van het paard gingen we aan de slag met de pessoateugel, die bij deskundig gebruik het paard helpt om totale ontspanning te vinden en fantastisch los door het lijf te gaan swingen. De hele tijd zag ik een paard dat ontzettend werkwilbig, wat temperamentvol en een beetje onzeker was, maar absoluut geen dominant of vervelend paard.

De eigenaresse was aangenaam verrast, na alle negatieve kritieken over haar en haar merrie. De volgende dag hebben we een rustige opstap van het longeren naar het rijden gemaakt, waarbij de merrie lang en laag over de rug onder haar ruiter liep. Dit alles vanuit ontspanning en concentratie. De eigenaresse was heel verbaasd over de lichtheid van de aanleuning waarmee we werkten. Voordien had zij, net zoals de andere deelnemers aan de clinic, steeds geleerd het paard vast te pakken op de teugel en haar 'rond' te trekken op kracht. "Iedereen zei dat ze zo mooi liep, maar ik had zoveel in mijn handen dat ik het nog geen 10 minuten volhield", vertelde ze. Jammer genoeg is dit een ervaring die een massa's ruiters en paarden delen en het is dan ook geen verrassing dat verzet, tegenzin en fysieke problemen bij rijpaarden aan de orde van de dag zijn. Het getuigt van een groot stuk onwetendheid om verzet door fysiek en geestelijk ongemak te bestempelen als vervelend en dominant gedrag. Ten eerste: Waarom zou het paard eigenlijk zomaar moeten doen wat wij vragen? Waar staat dat geschreven? Als je iets van je paard gedaan wil krijgen, zul je ervoor moeten zorgen dat je in zijn ogen de positie verdient die je het recht geeft hem aan te sturen. Dit heeft alles met wederzijds respect en vertrouwen te maken, dat ontstaat door duidelijke en eerlijke communicatie. Als je vervolgens op je paard stapt, draai dan de zaken eens om. Begin niet met een vastomlijnd programma in je hoofd, vandaag gaan we zus en zo doen. Maar stap op je paard en voel wat je vandaag onder je hebt. Wat voor ingrediënten biedt het paard je aan? Is hij fris, stijf, flegmatiek, afgeleid, uit elkaar? Stel jezelf vervolgens de vraag: Wat kan ik vandaag voor mijn paard doen om hem soepeler, sterker en ontspannener uit de training te krijgen dan hij erin ging?

Op die manier ontstaat tweerichting verkeer en wordt het rijden weer wat het zijn moet: iets waar het paard lichamelijk en geestelijk baat bij heeft. Je zult versteld staan van de medewerking die je dan krijgt!

Ik herinner me een ander voorval, waarbij ik aan het werk ging met een paard dat op de stal bekend stond als lastpak. "Zie je, hij loopt zomaar de stal uit!" zei de vrouw die met hem werkte. "Heb je hem dan gevraagd te blijven staan?" vroeg ik haar. Ze keek even beteuterd op haar neus. We zetten het paard opnieuw in de box, ik deed de deur daarna weer open en vroeg het paard even te blijven

staan. Dat deed het heel netjes en ik kon rustig het halster om doen. Ik zag geen lastig paard, maar een intelligent paard dat open stond voor communicatie, maar ook zelf nadacht. Later, na het loswerken en rijden, werd mijn indruk bevestigd. Het was een heerlijk paard om mee te werken, heel volwassen en stabiel. Het dier was erg gevoelig en reageerde op de kleinste aanwijzing, als die maar correct gegeven werd. In dit geval waren het de mensen op stal die zich niet bewust waren van de steken die ze lieten vallen in de communicatie met het paard. Ze noemden hem vervelend omdat hij zich niet gedroeg als een robot. Zo triest eigenlijk, want het was een fantastisch en eerlijk paard, dat enkel om wat respect vroeg. Eén van de vele onbegrepen paarden die zo gemakkelijk bestempeld worden als vervelend.. Maar wie is er nu eigenlijk vervelend tegen wie?